

vibes, første Gang, at en saadan Person er foreflaaet til at faae Indfødsret. Han har for over 20 Aar siden udstaaet en Straf af 4 Gange 5 Dages Bånd og Børd for at have gjort sig skyldig i Tyveri, idet han nemlig til Forsærdigelse af en Netholt havde sjaalet en Lægte, der var vurderet til 6 Skilling i gammel Mønt og desuden 2 Spøle, hvis samlede Værdi blev anslaaet til at udgjøre 3 Mark. 20 Aar senere, nemlig den 14de November 1877, har han faaet Gæsesopreising. I Loven af 3die April 1868 om Gæsesopreising bestemmes det jo, at ved denne Lov ophæves for Fremtiden alle de Følger, som ifølge Lovgivningen ere knyttede til den af Dommen flydende Indfænkning i hans Gæret. Jeg tror derfor, at den Beslutning, som er tagen af det andet Thing, maa billiges, og at den Gæsesopreising, som er givet ham, maa siges at have udsløttet den Plet, som der var paa hans Rygte. Der findes denne Gang kun een Person, om hvem det gjælder, at han laeder sine Børn undervise i den tydske St. Petruskole her i Kjøbenhavn. Dette er et Spørgsmaal, som vi før have behandlet, og uagtet det maa indrømmes, at der derved fremtræder nogen Ullighed, saa er der dog neppe for Dieblicket Noget at gøre derved, medmindre man nu vil stille sig strengere, end man har gjort tidligere. Jeg har tillige lagt Mærke til, at der er flere, som burde have havt Indfødsret tidligere, idet nemlig Blakaten af 15de Februar 1776, som nærmere fortolker Indfødsretsloven, der er lige en Maaned ældre, bestemmer, at Indfødsret er nødvendig for overhovedet at kunne indtræde i Statstjeneste, en Bestemmelse, som man ikke tidligere har været tilstrækkelig opmærksom paa. Dette gjælder saaledes Nr. 1, en Portør, der har været i Statens Tjeneste siden 1872, Nr. 2, der har været Portør siden 1871, Nr. 31, der har været Hornblæser siden 1863, og endelig Nr. 39, der er Overbanemester og har været i Statens Tjeneste siden 1865. Naar jeg er den, der maaffe mere end nogen Anden har henledet Opmærksomheden derpaa for nogle Aar siden, tror jeg, man misforstaar mig, hvis man anser det for min Mening, at man skal være saa overmaade streng, ja, hævde denne Bestemmelse i dens fulde Udstrækning. Naar jeg har fremdraget den, saa er det nærmest gjort, fordi jeg fastholder Omfikket om et Gjennefsyn af vor Indfødsrets Lovgivning. Det forekommer mig ikke at være rigtigt at fastholde, at en Mand ikke skal kunne være t. Ex. Portør ved en Jernbane uden at have Indfødsret. Dertil kommer, at der hersker meget forskjellige Bestemmelser med Hensyn til Ansættelse ved Jernbanerne. Ifølge den bestaaende Lovgivning skal der Indfødsret til for at faae Ansættelse ved Statsbanerne. Dette gjælder ligeledes om Sølland-Falsterbanen — det staaar udtrykkelig i Loven —, men ved de andre private Baner kræves der ikke Indfødsret som Betingelse. Det forekom-

mer mig, at det snart var paa Tide, at man fik en saadan Ullighed hævset; men det kan kun ske ved ny Lov. Jeg har tidligere her i Thinget og navnlig ved Behandling af et lignende Lovforslag den 14de Februar 1876 fremhævet forskellige Grunde, der kunne gjøre det ønskeligt snart at faae Indfødsretslovgivningen gjenemset, og det hændte sig netop i det sidstnævnte Møde, at Justitsministeren var tilstede og gav mig Medhold i meget vigtige Punkter. Han omtalte navnlig Hensynet til Børnepligtsloven, som burde bringes i Overensstemmelse med, hvad der findes i andre Lande, idet det tidt voldes Børnselighed, at der findes andre Bestemmelser her end andetsteds. Endvidere nævnte han „et meget vigtigt Spørgsmaal i denne Materie“, som han kaldte det, nemlig, hvor vidt en udenlandsk Kvinde faar Indfødsret ved at gifte sig med en dansk Mand, og Justitsministeren udtalte ved denne Leilighed, at tidligere havde man almindelig antaget det, men nu var man almindelig af den modsatte Mening. Jeg har benyttet denne Leilighed til at holde dette Spørgsmaal aabent; men jeg indser godt, at det ikke vil være muligt uden større Forberedelse, altsaa paa ingen Maade i denne Samling, at faae et saadant Gjennefsyn foretaget.

Berg: Allerede de forskjellige Bemærkninger, som det ærede Medlem fremstaaede, tyde paa, at der dog altid fra Folkethingets Side vil være Forskjelligt at iagttage og overveie, naar en Lov om en saa vigtig Sag som Indfødsrets Meddelelse til flere Personer foreligger. Jeg vilde derfor have ønsket, at det ærede Medlem havde indledet sine Udtalelser med at sige, at han vilde foreslaae et Udvalg nedsat. Imidlertid vil et saadant Forslag formentlig komme fra anden Side, og jeg skal da ligesom det ærede Medlem erklære, at jeg vil stemme derfor. Jeg tror, at selv om man nok saa nøie følger Forhandlingerne i det andet Thing angaaende en saadan Sag, kan man dog ikke faae det samme Blik over den i Thinget, som naar et Udvalg har havt samtlige Papirer til Undersøgelse og efter en saadan Undersøgelse, om end blot i een Linie, indstillede til Thinget at vedtage Loven. Jeg vilde sætte Pris paa, om det blev almindelig Skik fra Folkethingets Side, at Lovforslag om Indfødsret stadig gif i Udvalg. — Det ærede Medlem berørte en enkelt Persons Forhold af dem, der staa opførte paa Lovforslaget. Det Samme skete i det andet Thing, og jeg skal naturligvis ikke udtale mig derimod, men jeg skal kun sige, at mig berører det ikke, naar et Spørgsmaal af en saadan Beskaffenhed, selv om det var af et betydeligt større Omfang end det, der her er Tale om, der ligger saa langt tilbage i Tiden, overhovedet skal være egnet til Omtale under en Behandling i Rigsdagen, thi jeg kan ikke se rettere, end at Gæsesopreising egentlig i sin fulde Konsekvens ikke er given, naar den kan